

Примерен сценарий за Възкресение Христово, 3 клас (1)

Сценарият за Възкресение Христово разказва за Христовата саможертвата за спасението на човешкия род. Обобщават се знанията за 10-те Божии заповеди. Включената сценка върху притчата за митаря и фарисея има за цел да покаже, че изпълняването на Божиите заповеди не трябва да е повод за възгордяване, защото „Бог се противи на горделиви“ (Иаков 4:6). Всеки трябва да съзнава своите грешки и да се разкайва за тях, защото „сърце смирено и съкрушено Бог не ще презре“ (Пс. 50:19).

Тържеството започва с Господнята молитва „Отче наш“. Децата са подредени в полукръг. По време на сценката участниците в нея излизат напред. Между останалите деца са разпределени въвеждащите и заключителни стихове и стиховете на разказвачи на сценката.

1. Камбани днеска зазвъняват
и чудна вест ни възвестяват -
Спасителят от мъртвите възкръсна,
тъмнината на смъртта разпръсна!

2. Кой е чудният Спасител на света,
Който положи Своята душа,
за да ни спаси от греха,
от дявола и от смъртта.

3. Самият Единороден Божи Син,
стъпка тежкото проклятие,
като прие за нас от любов
на кръста позорно Разпятие.

4. Както Господ обеща
Спасител прати на света.
Мария - святата Девица
с тази чест се удостои -
да стане Майка - Богородица,
Синът Божий да роди.

Всички запяват песента "Богородице Дево, радуйся" (изпълнява се три пъти)

Богородице Дево, радуйся,
Благодатная Марие, Господь с Тобою,
благословенна Ты в женах
и благословен плод чрева Твоего,
яко Спаса родила еси душ наших.

Превод: Богородице Дево, радвай се!
Благодатна Марие, Господ е с Тебе!
Благословена си Ти между жените
и благословен е плодът на Твоята утроба,
защото си родила Спасителя на нашите души.

След песента напред излизат децата, които ще разкажат притчата за митаря и фарисея.

5.От най-далечни времена
на Синайската планина
Бог даде заповеди начертани
върху каменни скрижали.
Чуйте тези заповеди сега:

Децата едно след друго казват 10-те Божии заповеди:

1. Аз съм Господ, Бог твой; да нямаш други богове освен Мене.
2. Не си прави кумир и никакво изображение на онова, що е горе на небето, що е долу на земята, и що е във водата под земята, не им се кланяй и не им служи.
3. Не изговаряй напразно името на Господа, твоя Бог.
4. Помни съботния ден (*, за да го светиш; шест дена работи и върши в тях всичките си работи; а седмия ден е събота на Господа, твоя Бог.
5. Почитай баща си и майка си, за да ти бъде добре и за да живееш дълго на земята.
6. Не убивай.
7. Не прелюбодействай.
8. Не кради.
9. Не лъжесвидетелствай против ближния си.

Разказвачи (6-12 стих):

6.Всеки, който заповедите познава
и се стреми да ги изпълнява,
Бог над него ще се смили,
добра участ ще му отреди.

7.Тогава законоучители се явиха,
с тази задача се заловиха -
над заповедите Божии да умуват,
на народа да ги разтълкуват.

8.Фарисеи се наричат тези учители,
на закона ревностни изпълнители,
но твърде много те се отклониха
и народа съблазниха.

9.Спасителят когато се яви
народните водачи укори,
че излишно народа обременяват,
а най-важното не изпълняват.

10.На хората Господ разясни,
че любовта на първо място стои,
с добри дела да не се гордеем,
щом за ближния си не милеем.

11.За да ни спаси от гордостта
Господ притча разказа една -
за Митаря и Фарисея,
та всеки който се гордее,
поука да намери в нея.

12. Нека да се приближим
и сами да се уверим
как пред Бога застанаха двама
и молитва отправиха в храма.

Притчата за Митаря и Фарисея* (сценка)

По време на следващия стих, в храма бавно и тежко влиза фарисеят и застава в описаната в стиха поза. Двама или трима разказвачи застават встрани от него и си казват един на друг:

13. Ето фарисей се приближава,
в средата на храма застава,
самодоволно изпъчил гърди,
към Бога отправил очи.

14. Знаем, фарисеите закона познават
и народа строго назидават.
Дълго се молят в Божия храм,
та всички да ги видят там.
Защото нямат никакво съмнение
в своето бъдещо спасение.

По време на следващия стих, зад гърба на фарисея колебливо влиза митаря, свел глава, и застава до вратата. Разказвачите се обръщат към митаря и продължават:

15. Но този митар как се е осмелил
на храма прага да прекрачи?
На никому ни драг, ни мил,
че митарите са народни обирачи.

16. Тежки данъци събират от народа,
мамят го при всяка сгода.
Всеизвестни са грабители,
на закона нарушители.

17. Но нека послушае фарисея сега
и чуем молитвените му слова.

След тези думи разказвачите се отдръпват, а напред излизат фарисеят и митарят.

Фарисей:

18. *Боже, знаеш Ти,
че от ранни младини
закона Твой изпълнявам,
често в храма пребивавам.*

19. *На молитва и сега
искам да Ти благодаря,
че не съм като тая тълпа -
все несправедници, грабители,
на закона рушители,
прелюбодейци без срам,
недостойни за Твоя храм.*

Кратка пауза. Фарисеят остава с гръб към митаря, но се извъръща назад едвам и като сочи с ръка митаря, надменно казва:

*20. И като този митар,
измамник твърде хитър,
който не смее да вдигне очи,
защото пълен е с лъжи.*

Митарят още повече свежда глава.

Фарисеят бавно се обръща към олтара и продължава:

*21. Не съм пропуснал досега,
два пъти на седмица постя.
От всичко що придобивам,
нищо пред закона не укривам.
Пресмятам всичко без остатък,
за храма и за бедните давам десятък.*

Фарисеят прави крачка напред към олтара и пуца в ковчежето монета, като показва, че се моли. Митарят мълви с дълбоко разкаяние:

*22. Ах, аз, грешник най-голям,
пред Бога тежко съгреших,
покрих се с позор и срам.
Но ето твърдо аз реших
да дойда в Божия храм,
грехът си да изплача сам.*

*23. Без жалост бедняка аз лишавах
от последната коричка хляб,
молбите на вдовици подминавах,
безчувствен към сълзите им оставах.
Прости ми, Боже, осъзнах,
животът си прекарах в грях.
Не, ... нямам никакво оправдание,
но приеми ме в покаяние.*

Митарят удря с юмруци гърдите си (или просто поставя кръстообразно ръце на гърдите си) и като повдига едвам поглед нагоре, отронва стон с голяма болка:

Боже, бъди милостив към мене, грешника!

След тези думи двама разказвачи излизат напред. Единият разказвач сочи към фарисея и казва:

*24. Когато притчата разказал
Господ най-накрая казал:
Фарисеят тръгнал си от храма
по-малко оправдан от двама.*

*25. Бог така му отреди,
не че нямал дела добри,
а защото в себе си не търсел греха
и подхранвал гордостта.
Ближните си изобличавал
и в грехове ги укорявал.*

Другият разказвач сочи към митаря и казва:

26. А митарят нямал добро дело
и затова ниско свеждал чело.
И не за злите му дела,
и за тежестите на греха
Бог му даде оправдание,
а за голямото му разкаяние.

Край на сценката.

Напред излизат няколко деца, за да посочат поуката от тази притча.

27. Години много има оттогава,
от времето на митаря и фарисея,
но поуката от притчата остава,
да запомним мъдростта от нея.

28. Пред Бога нямат висока цена
дори най-добрите дела,
щом чакаме от Бога награда,
а съдим другите злорадо.

29. Добро да вършим, но тайно
и за другите незнайно,
а когато вършим добри дела
да прогоним гордостта.

30. Бог вижда всичко, което
става на всеки в сърцето.
Той смирените ще благослови,
а на горделивите се противи.

31. А Бог не гледа на лице,
а вижда в човешкото сърце
и на земята Той дойде
грешниците да призове.

32. Нека всеки разбере това
няма човек на тази земя,
който да не греши,
макар много да се стреми.

33. Бог е дълготърпелив
и много, много милостив,
Той жертва се за всички нас,
да чуем кроткия Му глас.

34. Към покаяние Господ ни зове
за сторените грехове,
че само в голямо смирение
ще достигнем спасение.

Всички деца се събират в полукръг и следват заключителни стихове, които могат да бъдат казани хорово – половината деца казват първия стих, а другата половина – втория.

35.Христовото Възкресение
е нашето спасение!
Ето – отворени са райските врати
за всеки, който се смири,
за всеки, който е готов
да изпълни сърцето си с любов!

36.Велик, велик е този ден!
Господ от мъртвите възкръсна!
Със смъртта си смъртта победи,
и вечен живот ни дари!

Всички: Честито Възкресение Христово!

Всички запяват тропара „Христос възкресе из мъртвих“:

Христос възкресе из мъртвих
смертию смърть поправ
и сущим во гробех
живот даровав! (3 пъти)

Превод: Христос възкръсна от мъртвите
и със смърт смъртта победи
и на тия, които са в гробовете
живот подари

*Притчата за Митаря и Фарисея (Лука 18:10-14)

10. Двама човека влязоха в храма да се помолят: единият фарисеин, а другият митар.
11. Фарисеинът, като застана, молеше се в себе си тъй: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, несправедници, прелюбодейци, или като тоя митар:
12. постя два пъти в седмица, давам десятък от всичко, що придобивам.
13. А митарят, като стоеше надалеч, не смееше дори да подигне очи към небето; но удряше се в гърди и казваше: Боже, бъди милостив към мене грешника!
14. Казвам ви, че тоя отиде у дома си оправдан повече, отколкото оня; понеже всеки, който превъзнася себе си, ще бъде унижен; а който се смирява, ще бъде въздигнат.